HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ולו דמחמר. אחר בהמה שהוא בגלוח ללמד מעשה כל מלאכה אחת ובהמתך (שמות כ) ובהמי ולו ליכא כרת ללמד עניד מעשה בגופים וכמ"ד בכ' מי שהחשיך (שבת דף קנד.) המחמר אחר בהמתו בשבת פטור: **ולפ"ה לך דחי.** בתמיה: **וליגמר מהכא.** ללמד דמי חפילו ולו גרידא: **וכי תימא שאני ולו דשבת דחמירי.** דקי"ל (עירובין דף סט:) ממלל שבת כעובד עבודת כוכבים ומשום הכי אפי' ולו גרידא לך דמי ומייתי לך גמרינן: **והא תנא בעלמא קאי ולא פריך.** והא משכחן תנא בעלמא דילים שאר לאוי כגון ולו ולא יטמא לכהנים ולו ולא תוכל להתעלם[ב] מלמד דשבת למומרת ולא פרכינן שאני לאוי דשבת דחמירי: **אמר ו תניו.** לכהן: **תיובתא.** בניח הקברות להציל עליהם או שהיתה עומדת בתוך ואמר לו אל תחזיר יכול יטמא ו ת"ל תים אמו ותניו ולפיכך ולו דטומאה ולאו דשבת אבדה מלמד דשבת: **תנא.** לעולם דאמר ליה שמוט לי נשל לי ופ"ה לך מיטרך עליה[ג] דאיכא למיפרך מה להנך שמוט לי נשל לי שכן הכשר מצוה בחילול שבת בעקירת לך מעשה הוא מקייס עשה דכיבוד וזהו הכשר קיומו ואי אפשר לקיימו בלא עקירת לאו הלכך אי לך למכתב את שבתותי תשמורו ת"ש לידחי מצל ייהוא לך זה בלבד הכשר קיום העשה שהרי יכול לחלוץ ולא יעקור לאו של עזרה ולא מיטרך עליה: **מאי לאו בכוזה וסוזר.** מיטרך למיסר חף על גב דאב מלאכה הוא ואיכא כרת אי לאו דשמעינן ה"א אחי עשה דוחה את הלאו דקיום מקדש[ד] ואחי לאו דשבת לא דחי: **והא תנא בעלמא קאי ולא פריך.** והא משכחן תנא בעלמא דילים שאר לאוי כגון ולו ולא יטמא לכהנים ולו ולא תוכל להתעלם מלמד דשבת: **תיובתא דתניא.** יכול אמר לו אביו היטמא או שאמר לו אל תחזיר יכול ישמע לו ת"ל [1]איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו [2]כולכם חייבין בכבודי אלא משום דאיכא למיפרך מה להנך שכן הכשר מצוה אלא סד"א תיתי מבנין בית המקדש דתניא [3]יכול יהא בנין בית המקדש דוחה שבת ת"ל [4]את שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו כולכם חייבין בכבודי מאי לאו בבונה וסותר וטעמא דכתב רחמנא את שבתותי תשמורו הא לאו הכי דחי לא לאו דמחמר ואפילו הכי לא דחי ואלא דקיימא לן דאחי עשה ודחי ל"ת ליגמר מהכא דלא דחי וכ"ת שאני לאוי דשבת דחמירי והא תנא בעלמא קאי ולא קא פריך דתניא יכול אמר לו אביו היטמא או שאמר לו אל תחזיר יכול ישמע לו תלמוד לומר איש אמו ואביו תיראו וגו' כולכם חייבים בכבודי אלא משום דאיכא למיפרך מה להנך שכן הכשר מצוה הכשר מצוה תיפוק לי מהתם אין הכי נמי ואת שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו למה לי מיבעי ליה לכדתניא יכול יתיירא אדם ממקדש תלמוד לומר את שבתותי תשמורו ואת מקדשי תיראו נאמרה שמירה בשבת ונאמרה מורא במקדש מה שמירה האמורה בשבת לא לאו דמחמר ואפי' הכי לא דחי אלא דקיימא לן דאחי עשה ודחי ל"ת ליגמר מהכא דלא דחי וכ"ת שאני לאוי דשבת דחמירי והא תנא בעלמא קאי ולא קא פריך דתניא יכול אמר לו אביו היטמא או שאמר לו אל תחזיר יכול ישמע לו תלמוד לומר איש אמו ואביו תיראו וגו' כולכם חייבים בכבודי אלא משום דאיכא למיפרך מה להנך שכן הכשר מצוה תיפוק לי מהתם אין הכי נמי ואת שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו למה לי מיבעי ליה לכדתניא יכול יתיירא אדם ממקדש תלמוד לומר את שבתותי תשמורו ואת מקדשי תיראו נאמרה שמירה בשבת ונאמרה מורא במקדש מה שמירה האמורה בשבת לא

תוספות ישנים

דמי דאלרבה מסברא אית לן למימר דאין עשה דוחה ל"ת שיש בו כרת אלא ה"ק ואע"ג שבתותי תשמורו מיותר להשמיענו הא בעלמא לך דמי דאי אתמר קרא בעלמא לך דמי לשמוח קרא משמותי תשמורו ואצ"ג יליף מלאו דלעיל דמי מסברא אלא דאי אתמר קרא לא הוה אמינא דוחה ל"ת שיש בו כרת ע"כ גרע מל"ת ועשה לאו אפשר שידחה עשה ל"ת ועשה דמלאו מהני מילתא דאין עשה דוחה ל"ת שיש בו כרת. וא"ל דאפי' לעיל דפסח ומילה הכי נמי דאין עשה דוחה ל"ת שיש בו כרת. ומ"ש הא מני' ל"ת שיש בו כרת] ל"ת שיש בו כרת שבתותי תשמורו ומ"ש לא מצינו למימר עליה דאין עשה דוחה ל"ת